

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 3. De Cœlestis Beatitudinis Desiderio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIUM III.

De Cœlestis Beatitudinis Desiderio.

91
ope
T. 1.
N.
5.

1. **S**tatue te in cœlo præsentem, & intra in illum locum tabernaculi admirabilis: usque ad Domum Dei: in voce exultationis, & confessionis, sonus epulantis.

2. Revoca in memoriam cœlestis Beatitudinis magnitudinem, ejusdemque Amorem, ac pretium inæstimabile in animo exfusca, atque in desiderium ejus, omni magno majus, omni ardente ardentius inardesce.

3. Quid enim prodest amare, aut æstimare cœlestem Beatitudinem, si non audeas, si non consuecas eandem desiderare, & ardenter quidem, atque adeo ardentissimè desiderare? Sic ergo ametur beatitudo, ut etiam desideretur, sic æstimetur, ut simul etiam concupiscatur.

4. Desideranda ergo est cœlestis Beatitudo.

1. Quia ideo præparata est: ideo magna nimis præparata, proposita, promissa est, ut ameritur, & amando desideretur. Sicut enim scienti bonum & non facienti, sic amanti bonum, & non concupiscenti illud, peccatum est illi.

2. Desideranda est Beatitudo cœlestis: quia pro magnitudine desiderii datur: ut ergo multum accipias, multum, & valde desidera.

3. Desideranda est: quia desiderando ad eamitur: non movetur Anima pedibus, sed affectibus: gressus ejus, desideria ejus. Valde ergo, & assiduo desidera, ut magnis passibus pervenias, & apprehendas. *Sic currite* (monet Paulus) *ut comprehendatis.*

4. De-

*1. Corintb.
9. 24.*

4. Desideranda est: quia desiderium ejus, est stimulus ad conquisitionem ejus. Non habebis illam, nisi sedulo conquisiveris, nisi infatigabiliter laboraveris: non laborabis, nisi te desideria indefessa stimulaverint: si ergo desideras habere, desidera & laborare. Nam ad magna praemia, non pervenitur; nisi per magnos labores: qui tamen præmiis comparati, parvi, & pauci, & leves sunt semper: illi crede qui de se testatur; Videte quia modicum laboravi, & inveni mihi multam quietem. *Ecclesiastes 51. 35.*

5. Desideranda est: quia ideo ostenditur & promittitur, & laudatur, ut quam cupidissime desideretur: tanquam si pretium ejus, sit quam maximum desiderium ejus.

6. Desideranda est: quia ideo differtur, ut eam habiturus, desiderando capacior reddatur. Angustum est vasculum cordis nostri: Beatitudo autem non habet magnitudinis modum: dilatare itaque desideriis tuis, semper, semperque majoribus, vastioribus, ardentioribus: ut habeas unde capias: quanquam non tu capies illam, sed illam agis capi te: dicente Domino: *serve bone, & fidelis, intra in gaudium Domini tui.* Sicut pescis desiderat aquam: sed non ipse capit illam, verum illa comprehendit ipsum.

7. Desideranda est: quia dum illa desideratur, omnia desiderabilia, & desideranda simul desiderantur. Deus, & omnia bona ejus: Christus, & omnis gloria ejus: Sanctorum cohabitatio, & omnis felicitas ejus. Hæc desiderantur, dum cælestis beatitudo desideratur, prout etiam hæc habentur, dum illa habetur: desideran-

derantur autem hæc, non solum nobis, sed simul Deo, Christo, & omnibus Sanctis.

8. Desideranda est cælestis beatitudo: quia sicut non desiderare illam, argumentum est miserrimè affectæ Animæ, terrenisque, & carnalibus immersæ, ac propterea Deo ingratissimæ, atque ad beatitudinem prorsus ineptæ: ita è contrario, ardentissimè beatitudinem desiderare, indubitatum indicium est, Animæ à Carne, & sensibus, sensibilibusque separatæ, ac ideo tum Deo quam gratissimæ, tum Dei, ejusque bonorum quam capacissimæ, & perquam dignissimæ.

9. Desideranda est: quia illam infiniti & ignorant, & contemnunt, & desiderare atque procurare negligunt: non absque summæ ingratitudinis reatu in Deum, & in Christum ejus: cum summâ atque extremâ, irremediabilique animatum suarum pernicie. Ut ergo confundantur, tanti boni ignorantes, contemptores, neglectores; ut eorum ruinæ impleantur; ut gustus Dei, atque Christi ejus contentetur; atque nuptiæ ejus, & domus ejus plenitudine convivarum expleatur; nos oportet festinare, nos desiderare, ad illam requiem, ad illam domum, ad illam cænam, ad illas nuptias. Currite ergo, currite fratres: non enim soli Angeli, sed & ipse Angelorum nos Creator expectat. Nuptiæ paratæ sunt, sed nondum plena domus, adhuc expectantur, per quos nuptiæ impleantur. Denique, nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati erant non fuerunt digni, ite ergo ad exitus viarum.

10. Desideranda est, cælestis beatitudo: quis enim peregrinus non festinat ad Patriam? quis exul

exul ad regionem suam? quis navigans ad portum? quis operarius ad mercedem? quis miles ad stipendia? quis captivus ad libertatem? Quæ sponsa non suspirat ad Sponsum suum? & sola Anima, non desiderabit Deum suum?

11. Desideranda est: quia cùm h̄c, sit locus, & terra exilii, terra doloris, terra ægritudinis, terra periculorum, insidiarum, ærumnarumque: terra sterilitatis & famis: terra duræ servitutis, & perpetui discriminis, terra laqueorum & mortis: quis non desideret ad terram viventium, ad terram lætantium, ad terram triumphantium, ad terram regnantium, ad terram beatorum, & securè quidem, atque æternaliter beatorum: neque enim aliter beatorum.

P R A X I S.

DEUS meus, vita mea, beatitudo, dulcedo, laus mea sancta, amabilis, & æterna. Quemadmodum desiderat cervus ad vitæ fontes aquarum, sic Anima mea tota fitit ad te Deum, fontem vivum, fontem verum, fontem indeficientem. O æterna Veritas, & vera Charitas, & chara æternitas. Tu es DEUS meus, & omne bonum meum, & una, atque plena beatitudo mea: Ecce tibi suspiro, omni, & totâ die, ac nocte. Deus meus, & Decus meum, & Dulcedo mea, magis autem tua. Ecce audivi vocem tuam post me, ut venirem: & vix audivi propter tumultus peccatorum meorum. Et ecce jam venio æstuans, & anhelans ad fontem. O Cælum Cæli! o pulchra, o luminosa domus! dilexi decorum tuum, & locum habitationis gloriae Domini mei. Tibi suspirat peregrinatio mea, & dico ei, qui fecit te, & me ad te, ut possideat & me in te, quia fecit & me propter te.

Tunc

Tunc in pace in idipsum dormiam; Et requiescam,
 quando absorbebitur mors in vita, pugna in victoria,
 miseria in beatitudine, momentum in æternitate. Et
 tu o Domine Deus meus, decus meum, desiderium de-
 siderii mei: quando erit mihi gaudium, quod non
 datur impiis Et ingratis, sed eis qui te gratis colunt,
 quorum gaudium tu ipse es? O in pace: o in idipsum
 obdormiam, Et requiescam! Ipsa est Beata Vita:
 gaudere ad te, de te, propter te, ipsa est, Et non alte-
 ra. Tu me trahē: Et currā post te in odorem un-
 guentorum tuorum: Et cantabo tibi amatoria, ge-
 mens inenarrabiles gemitūs in hac peregrinatione
 meā, Et recordans Jerusalem, extento in eam Sursum
 Corde, Hierusalem, illam patriam meam, Teque super
 eam regnare, illustrare, Patrem, Sponsum,
 tutorem, castas Et fortes delicias, Et solidum gau-
 dium; Et omnia bona ineffabilia, simul omnia, Et
 unum omnia, quia unum, Et summum, Et verum, Et
 æternum bonum omnia. Obsecro te per Matrem
 Charitatem, obsecro te, dic mihi: quando veniam ad
 Te? quando effundam super me Animam meam, in
 vocem exultationis, Et confessionis, soni festivitatem
 beatam celebrantis? quando erit mihi illud Manē, in
 quo astabo, Et video, Et fruar te, Et semper confite-
 bor tibi? Da mihi te Deus meus: redde te mihi cel-
 situdo humilitatis meæ, Et requies laboris mei. En-
 amo, en desidero, en ardesco: Et si parūm, imò, quia
 valde parūm est, amem validius, Et desiderem arden-
 tiūs. Non possum metiri, ut sciam, quantum desit
 mihi, Et amoris, Et ardoris, ad id quod satis est, ut
 currat vita mea in amplexūs, atque ut confidam in te,
 purgatus, Et eliquatus igne Amoris tui. O! tunc
 stabo, Et solidabor in te, in formā meā, Veritate suā.
 Nunc autem scio, Et confiteor, quia male mihi est sine
 te,

escam,
ctoria,
e. Et
um de-
od non
colunt,
dipsum
Vita:
n alte-
em un-
a, ge-
natione
Sursum
e super
onsum,
r gau-
ia, &
um, &
latrem
iam ad
m, in
itatem
anè, in
onsite-
hi cel-
i. En
o, quia
arden-
m desit
est, ut
n inte,
! tunc
ite sud.
est sine
te,

te, non solum ex me, sed etiam in ipso me; quoniam omnis copia, quæ tu Deus meus non es, egestas mibi est. Deus meus, vera magnitudo mea; quando te fruemur, requies nostra, locus noster, centrum nostrum? Fecisti nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. O amare! o ire! o sibi perire! o ad Deum pervenire! Accende me Deus meus: accende me dono igniti amoris, & desiderii tui, ut ferar sursum, ut in ardescam, & vadam: ascendam ascensiones in corde, & cantem canticum graduum. Letatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.

EXERCITIUM IV.

De Cœlestis Beatitudinis per laborem acquisitione.

1. Statue te in Cœlo præsentem: & intra in illum locum tabernaculi admirabilis: usque ad Domum Dei, in voce exultationis, & confessionis, Ps. 41. 5. sonus epulantis.

2. Adverte, cœlestem Beatitudinem esse, & purum Dei erga nos Donum: & simul tamen esse mercedem laborum nostrorum atque præmium meritorum. Est Donum, & gratia pura erga nos Dei, partim quia ex purissimâ suâ gratiâ condidit nos, atque direxit, elegit quoque atque deduxit, ad illam tanquam ad summum, ultimumque finem & bonum nostrum: partim quia licet eam apud Deum emereamur, laboribus, meritisque nostris, ipsa tamen illa merita, laboresque, & per auxilia Gratiæ Dei fiunt à nobis, & ipsa etiam sunt pura Dei dona: ita ut DEUS præmio afficiens merita nostra, coronet in no-

V.P. Druzb. Op. V.

Dd

bis